

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Episcopo. 263.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

συφορών, ὡς ἀποκρύψαι τῶ μεγάλῃ
πᾶς τε γὰρ ἡδίας. πολλοὶ δ' ἐνταῦθα
δοξαίτες ἀλαπεφυμένοι κολαίσιμα,
τῆς δίκης διγίως αὐτοῖς ἀντιμετη-
σάσις τὴν δίκην.

Ἐρμογένει Ἐπισκόπῳ. σξξ.

Οἱ φίλοι περὶ ὧν γέγραπται, ἔτε πα-
ραγέστας δεόνται, ἔτε παροπῆσι-
εἰσι γὰρ ἢ παυσσομένοι οὐδέποτε
τῆς ἑπὶ τοῖς κελύσις ἀμίλλης,
ἀλλ' ἕως τέλους, ἄτε δὲ τῆς ἑραίας
γῶν δεινῶς ἐφείδουσι, πῶ ἑπὶ τῇ νί-
κῃ ἀγωνίαν ἔξοντες.

Ἰσιδώρῳ Ἐπισκόπῳ. σξζ.

Ὅτε ἡ αἰγυπία, τὸ ἀκόλαστον ἐκεί-
νο φημι γινόμενον, τὸ ὅξυ μὲν παιδῶν
πῆσαι δὲ δεινότερον. τοῖσιν γὰρ
λεῖμα, ὡς τὰ πολλὰ εἶναι δοκεῖ, ἡ γυ-
νὴ, τῶ σφοδρῶτά τῳ Ἰωσήφ ἐπεμάνη,
καὶ λόγους πείθει οὐχ οἶατε ἔσσαι, ἑπὶ
τὸ εἰσαίσθητον νεανίας ἐκράπη κα-
κῆνος, ὡς τῆς ἀγλήτης γενναῖος, πῶ
ἐδῆται ἀποδυσάδρος, ἔχρητο γὰρ αὐ-
τῆς ἐκείνῃ ἐπὶ τοῦ πάθος μεθύσσαι
γυμνὸς μὲν ἱματίων, καθαρὸς δὲ μοι-
χεῖας ἐξελθὼν, τοὺς τῆς σφοδρῶτος
ἀνεδῆσατο σεφάνους. τότε δὲ τότε ἐκα-
θόζετο ἐκείνη κατηφῆς. τὸ μὲν ἀλη-
θές, ὅτι δὴμαρτε τῆς ἑπιθυμίας. τὸ
δὲ ψεύδος, ὅτι τῇ ἑπιπλάσῳ σφοδρο-
σύνη ἐλθόντος γυναικὸς ἀνδρός, ἡ δὲ δει-
κῆ γῶν ἐπομῆται, ἢ ἀμύσασθαι
αὐτῆς ἐκδορῆν, ἐν ὁρῆν ἀκαταχέ-
τῳ γίνεται, καὶ ἀναμίξασθαι παρὰ
πῶτον, λυπῆν, φόβου, ὑβείν, ὁρῆν, ἐτε-
νοῖσι ἕτως αὐτῶν πρῶρησῆται. καὶ δὲ
γῶν αὐτῶν γῶν ἀφεται, ἢ γῶν ἀφεται
ἀφαιλεῖ δὲ μὲν ἀπλογῆς μεταδῆς,
ὡς δεσμοτικῶν ἐμβάλλει. ἀλλ' ὁ ἀ-
δεύσας ὀφθαλμῶς, ὁ τῆς σφοδρῶτος

di calamitatibus correpti sunt, ut ipsas
quoque tragedias magnitudine sua obscu-
rarent. Multi autem qui huius vitæ tor-
menta effugisse videbantur, in amarulen-
tiores alterius vitæ cruciatus inciderunt,
nimirum vi illa scelerum vindice iuste ipsis
pœnam remetiente.

Hermogeni Episcopo. 262.

Amici illi, de quibus ad me scripsisti, nec
consilio, nec cohortatione opus habent.
Videntur enim contentioni huic, qua de
præclarissimis rebus inter se certant, nun-
quam finem imposituri, verum ad extre-
mum usque (ut qui cælestium præmiorum
desiderio vehementer æstuant) de victoria
solicitudinem habituri.

Isidoro Episcopo. 263.

Quo tempore Ægyptia illa, libidinosa
inquam illa mulier, quæ ut persuasum faci-
lis, ita etiam ad persuadendum miram vim
habebat (ut plurimum enim eiusmodi in-
genio esse videtur mulier) infans pudicif-
simi iuuenis Iosephi amore deflagruit,
cumque eum nullis sermonibus ad stuprum
inducere posset, ad vim ei inferendam se
conuertit, atque ille, strenui cuiusdam a-
thletæ instar, exuta veste (arreptam enim
eam tenebat illa, libidine temulenta) in-
dumentis quidem nudus, verum ab adul-
terio purus excedens pudicitie coronam
adeptus est, cum verò illa mœrens sedebat,
reuera quia, quod cupiebat, minimè asse-
cuta fuerat, falsa autem specie, ob fictam
castitatem. Cum itaque maritus venisset,
aut quod accusari metueret, aut quod Io-
sephum ulcisci vellet, acerbissime irasci-
tur, ac cupiditatem omnem, mœrorem,
metum, contumeliam, & iracundiam ad-
miscens, animo voluebat, quoniam pacto
de eo supplicium sumeret. Et quidem eius
criminis, quo ipsa accusari debebat, eum
insimulat. Maritus autem ne facta quidem
ipsum pro se dicendi potestate, in carcerem
eum cõicit. At verò incorruptus ille ocu-

lus, pudicitia legiflator & arbiter ad regium thronum ipsum euexit. Quocirca nos quoque nec calumniam, nec obtrectationem, aliud quicquam eorum que graua & acerba esse videntur, graue esse existimemus: verum peccatum solum. Atque ita omnino aut in hac, aut in altera vita preciosissimas coronas consequemur.

Lampetio Episcopo. 264.

Vnusquisque eorum, qui hanc Epistolam lecturi sunt, de eo quod dicturus sum, ut volent, sentiat. Ego vero non Sacerdotij regulam nunc informare proponens, sed viam ad illud ferentem statuens, hoc aio, cum qui ad hoc imperium ante profiliit, quam Ecclesiasticarum sanctionum imperium sustinuerit, haudquaquam ad subditorum vtilitatem huiusmodi prouinciam persequi: hunc autem qui in subditi gradu atque ordine sese cum laude in iis virtutibus, quæ antistitem decent, exercuit, maximum ad muneris sui administrationem bonum, hoc est experimentum habentem venire. Nam ille plusquam ipsemet mores suos composuerit, alios componere ac moderari aggrediens, a veritate aberrat: hic autem compositis primùm suis moribus, factoque rei periculo, ad moderandam aliorum vitam aptus & idoneus reperitur. Quandoquidem ille, antequam armis affluerit, imperator creati cupit: hic autem probi & elari militis officio functus, præstantior quoque & illustrior erit imperator. Atque ille quidem instruendi in aciem exercitus expertus & ignarus, tribuni militaris gradum sibi vendicat: hic autem in eiusmodi studiis versatus & excultus, tribunus designatur.

Maroni. 265.

Etiamsi sexcentas opum vias aperias, tamen, non dicam fatietatem, sed ne vias quidem, quas illæ peragant, inuenies. Si quidem eos odio habent, qui inexplibili

καινομοθητης και βασιλευτης, εις τον θρονον ανηγαγεν αυτον τον βασιλικον. τοιγαρω και ημεις μητε σκεφαντια, μητε χειροποιια, μητ' αλλοπι τω δοκιμω τον ειναι δεινων, δεινον η γωμεθα, αλλα την αμαρτιαν μοιην, και παταις η εν ταυθα, η οικεισε, τω πιαλφερατων σεφραων τευξομεθα.

Λαμπητια Ἐπισκόπου. σζδ.

Εκαστος μὲν τῶν ἐν ταυξομῶν τῶνδε τῶν γραμμάτων, ὡς ἔχει δόξης περὶ τῆ λεηθησομῶν, ἐρχεται ἐγὼ δὲ ὄρον μὲν ὑπογράψαι ἱερῶσιν καὶ ὑδριωνοῦσιν, πλὴν δ' ὅθεν πλὴν ὅτι ταύτων φέρουσαι οὐκ ὀκνησας, φημι, ὅτι ὁ μὲν ὅτι ταύτων βασιλεὺς ἐλθὼν πλὴν ἀρχῶν, ὡς τῶν θεοῦ ἀρχῶν ἀναχθεῖσαι, οὐκ ἐπ' ἀγαθῶν τῶν ἀρχῶν μὲν πλὴν οἰκονομῶν μετεσιν ὁ δ' ἐν ὑπὸ κῶν, τὰς ταύτων ἀρχαίς ἐγυμνασάμενος καὶ εὐδοκίμησας ἀρεταῖς, εἰς πλὴν τῆς λειτουργίας ἀεχέρισιν, μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἐμπροσθεν ἔχων, ἐρχεται. Οὐκ εἶνος μὲν γὰρ ὡς ῥυθμιδοῦσιν ῥυθμίζου ἄλλας ἐπιχειρῶν, τῆς ἀληθείας ἀμαρτανει. Ἔτος δὲ ῥυθμιδοῦσιν ὡς πῆρον, καὶ τῆ ἀράγματος ἐν πείρα γεγενημένος, ὅτι τῆ δειος ὅτι τὸ ῥυθμίζου ἄλλας εὐρεθησεται. Ἐπειδὴ ἡσὺ ἐκεῖνος μὲν ὡς τῆ ἐμμελετήσιν τοῖς ὀπλοῖς, στρατηγὸς οἶεται χειροτονησθαι. Ἔτος δὲ εὐδοκίμος στρατιότης γενόμενος, εὐδοκίμωτερος ἔσται καὶ στρατηγός. καὶ ὁ μὲν τῶν τακτικῶν ἀπειρος ὢν, τὰς ἐπιχειρήσεις εἶναι ἠγῶται. ὁ δὲ ἐν γυμνασίοσιν τοῖς ὀπλοῖς, τακτικὸς χειροτονεῖται.

Μαρόνι. σζε.

Εἰ καὶ μὲν ἀναπέμοις εὐπορίας ὀδοῦσιν, ἔφημι τὸν κόρον. ἀλλ' οὐδὲ τὰς ὀδοῦσιν, ἀεχέρισιν εὐρεθησεται, μισοῖ γὰρ τοῦσιν ἀπλήτως τὰ χερμῶντα διακαίσει.